

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. et Mgr. Karla Ulíka a Mgr. Josefa Straky ve věci

žalobce: **S. Š.**
bytem X
zastoupen JUDr. Vladimírou Šaškovou, advokátkou
sídlem Vinohradská 48, Praha

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 11, Praha

za účasti: **1) T. Z.**
bytem X
2) A. Š.
bytem X
3) M. J.
bytem X
4) L. J.
bytem X
5) M. M.
bytem X
6) I. M.
bytem X

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 1. 2022, č. j. 158063/2021/KUSK/2,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 1. 2022, č. j. 158063/2021/KUSK/2, se v rozsahu, v jakém bylo rozhodnuto o odvolání žalobce, ruší a věc se v tomto rozsahu vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 13 200 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupkyně JUDr. Vladimíry Šaškové.
- III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Soud pro lepší porozumění věci úvodem zmiňuje tři rozhodnutí Městského úřadu Brandýs nad Labem-Stará Boleslav (dále „městský úřad“), postupně vydaná na podkladě žádostí společnosti Ctěnický háj s.r.o.
2. Zaprvé městský úřad vydal rozhodnutí ze dne 10. 8. 2017, č. j. OSÚÚPPP-64128/2017-MARJI (dále „**původní územní rozhodnutí**“), kterým změnil využití území pro účel výstavby obytného souboru Ctěnický háj a umístil tuto stavbu. Městský úřad zařadil žalobce mezi účastníky řízení podle § 85 odst. 2 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále „stavební zákon“), a žalobce v něm uplatňoval z tohoto titulu své námitky.
3. Zadruhé městský úřad rozhodnutím ze dne 22. 9. 2020, č. j. MÚBNLSB-OSÚÚPPP-93685/2020-MARJI, změnil umístění výše uvedené stavby (dále „**rozhodnutí o změně umístění stavby**“). V rozhodnutí uvedl, že jde o změnu původního územního rozhodnutí ze dne 10. 8. 2017, která spočívá v částečné změně umístění zachytné nádrže. Nádrž bude realizována blíže kontaktu s tělesem komunikace a bude sloužit i pro její odvodnění. Žalobce již mezi účastníky tohoto řízení zahrnut nebyl. Dle připojené doložky nabylo toto rozhodnutí právní moci dne 13. 10. 2020.
4. Zatřetí městský úřad vydal rozhodnutí ze dne 19. 4. 2021, č. j. MÚBNLSB-OŽP-38579/2021-TRMKA (dále „**povolení ke stavbě a k nakládání s vodami**“), kterým jednak [s odkazem na § 15 odst. 1 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon) a § 115 odst. 1 stavebního zákona] povolil stavbu vodního díla *Ctěnický háj-obytný prostor - likvidace dešťových vod, zachytné nádrže na pozemku parc. č. XA, XB, XC, XD, XE, XF*, a jednak vydal [s odkazem na § 8 odst. 1 písm. a) bodu 5 vodního zákona] povolení k jinému nakládání s povrchovými vodami k odvádění dešťových vod na pozemku parc. č. XF. Žalobce ani v tomto případě nebyl mezi účastníky řízení zahrnut.
5. Podle záznamu o nahlížení do spisu žalobce dne 4. 8. 2021 nahlédl do správního spisu ve věci *Ctěnický háj-obytný prostor - likvidace dešťových vod na pozemku parc. č. XA, XB, XC, XD, XE, XF v k.ú. P.* a byla mu mj. poskytnuta kopie rozhodnutí.

Žádost o obnovu řízení

6. Podáním ze dne 17. 9. 2021, doručeným městskému úřadu dne 21. 9. 2021, žalobce a další

osoby požádali o zahájení přezkumného řízení ve smyslu § 94 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále „správní řád“), ve vztahu k rozhodnutí o změně umístění stavby. Namítli, že bez jejich vědomí proběhla změna původního umístění stavby, nadto v daném úseku nebyla záchytná nádrž plánována, tudíž nemohlo jít o částečnou změnu jejího umístění. Současně požádali podle § 100 správního řádu o obnovu řízení, které vyústilo ve vydání povolení ke stavbě a k nakládání s vodami ze dne 19. 4. 2021. Nesouhlasili s tím, že by nemohli být tímto rozhodnutím přímo dotčeni. Poukázali na vysokou hladinu podpovrchové vody a obtíže s tím spojené. Označili se za opomenuté účastníky řízení.

7. Rozhodnutím ze dne 19. 11. 2021, č. j. MÚBNLSB-OŽP-101007/2021-TRMKA (dále „prvostupňové rozhodnutí“), městský úřad žádost o obnovu vodoprávního řízení zamítl. Konstatoval, že odvolání proti rozhodnutí může podat pouze účastník řízení. Okruh účastníků určil městský úřad jakožto vodoprávní úřad s ohledem na § 15 odst. 1 vodního zákona. Žadatelé nebyli ke dni podání žádosti ani ke dni vydání rozhodnutí vlastníky sousedních pozemků. Během místního šetření bylo zjištěno, že stavba je realizována podle schválené projektové dokumentace. Pokud se žadatelé domnívali, že měli být také účastníky řízení, měli se přihlásit v průběhu vodoprávního řízení. Městský úřad by pak rozhodl usnesením podle § 28 správního řádu o přiznání či nepřiznání postavení účastníků řízení.
8. Proti prvostupňovému rozhodnutí o zamítnutí obnovy řízení se žalobce a další osoby odvolali. Namítli, že se nadále považují za účastníky řízení, protože jsou vlastníky sousedních pozemků, které jsou stavbou přímo dotčeny. Vlivem postupu výstavby došlo k přerušení meliorací v oblasti a ke zvýšení hladiny podpovrchové vody poškozující stavby a další majetek na jejich pozemcích. O provedeném místním šetření nebyli vyrozuměni. Trvali na obnově řízení.
9. Přípisem ze dne 2. 12. 2021 žalovaný sdělil, že neshledal důvody k zahájení přezkumného řízení ve vztahu k rozhodnutí o změně umístění stavby. Podle žalovaného určil městský úřad účastníky řízení správně.
10. Shora uvedeným rozhodnutím ze dne 25. 1. 2022 (dále „napadené rozhodnutí“) pak žalovaný rozhodl o společném odvolání žalobce a dalších osob proti prvostupňovému rozhodnutí tak, že do výroku doplnil odkaz na § 100 odst. 6 správního řádu, jinak prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Konstatoval, že žádost o obnovu řízení byla zamítnuta z důvodu, že žalobce ani další odvolatelé nebyli účastníky řízení, jehož obnovy se domáhají. Totéž konstatoval žalovaný. K tomu dodal, že nejsou vlastníky pozemků přímo sousedících se záměrem, jak tvrdí. Vytkl jim, že nepředložili žádný důkaz, který by prokázal, že jsou předmětným záměrem dotčeni a účastníky řízení být měli. Záměr je umístěn na pozemcích výhradně ve vlastnictví žadatele a v přímém sousedství pozemků ve vlastnictví účastníků řízení, s kterými byl záměr projednán. Dle závazných stanovisek nemá záměr negativní vliv na okolí. Podotkl, že městský úřad neprováděl místní šetření, ale vodoprávní dozor dle § 110 vodního zákona. Při dozoru bylo zjištěno, že stavba je prováděna v souladu s projektovou dokumentací. Žalovaný odkázal na vyjádření městského úřadu, že povolení případných melioračních zařízení v lokalitě nedohledal a o jejich existenci neexistují žádné záznamy.

Shrnutí žaloby

11. Žalobce a pět dalších odvolatelů podali dne 21. 3. 2022 proti napadenému rozhodnutí žalobu podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále „s. ř. s.“), a navrhli jeho zrušení a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.
12. V úvodu podotkli, že správní orgány zamítly jejich žádost o obnovu řízení z důvodu, že nebyli účastníky řízení, a vůbec se nezabývaly meritem věci. Žalobci ale byli účastníky řízení, protože v zájmovém území vlastní nemovitosti, které jsou stavbou přímo dotčeny (hrozí zaplavení sklepů a vodovodní šachty, stavba má vliv na vnitřní bazén, umístěním retenční nádrže dojde k zahánění vody a množení komárů v oblasti obytných domů, a tím se zhorší životní podmínky).
13. Dále namítají, že v napadeném rozhodnutí nebylo vzato v úvahu porušení územního plánu z roku 2011 a původního územního rozhodnutí. Tvrdí, že bez jejich vědomí bylo rozhodnuto o změně umístění stavby, přičemž k této změně došlo bez souhlasu občanů, kteří byli účastníky původního řízení. Tím došlo k zásadnímu porušení práv žalobců jako účastníků řízení. V původním řízení přitom bylo odvodnění řešeno zcela jinak. Výsledkem je zvýšená hladina podpovrchové vody, která poškozuje stavby a další majetek na pozemcích žalobců, což ve správním řízení dokládali. Tyto důkazy nevzaly správní orgány v potaz.

Částečné zastavení soudního řízení

14. Protože pět ze šesti původních žalobců nezaplatilo ve stanovené lhůtě soudní poplatek za podání žaloby, soud řízení o jejich žalobách usnesením ze dne 21. 4. 2022, č. j. 51 A 20/2022-30, zastavil. Usnesení nabylo právní moci 25. 4. 2022. V dalším řízení tak soud pokračoval již jen s Ing. Stanislavem Šaškem jakožto jediným žalobcem. Někteří z původních žalobců se následně přihlásili jako osoby zúčastněné na řízení.

Vyjádření žalovaného

15. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 6. 6. 2022 předně zdůraznil, že posuzovaný případ se týká rozhodnutí o zamítnutí žádosti o obnovu řízení ve věci stavebního povolení a povolení k jinému nakládání s vodami.
16. Podle žalovaného námitka nesprávného posouzení účastenství v řízení mohla být vznesena již v době původního řízení. Taková skutečnost tedy nemůže být důvodem pro obnovu řízení podle § 100 odst. 1 správního řádu.
17. Dále s odkazem na judikaturu zdůrazňuje, že okruh účastníku řízení, o jehož obnovu bylo žádáno, je určen § 115 odst. 16 vodního zákona ve spojení s § 109 stavebního zákona, nikoliv správním řádem.
18. Dle žalovaného musely být parametry budoucí retenční nádrže žalobci známy již ke dni 31. 5. 2021, neboť toho dne žalobce zaslal orgánům obce P. dopis, v kterém se k nim vyjadřoval. Pokud tomu tak je, pak subjektivní lhůta pro obnovu řízení uplynula dne 31. 8. 2021, a návrh byl tedy podán po lhůtě. Žalobce navíc dne 4. 8. 2021 nahlížel do spisu a převzal kopii povolení ke stavbě a k nakládání s vodami. Žalovaný zdůrazňuje, že žalobce se nedomáhal postavení účastníka řízení. Závěrem svého vyjádření žalovaný konstatuje, že námitka zvyšující se hladiny podpovrchové vody v době původního řízení neexistovala a navíc se jedná o námitku skutkového stavu, kterou lze uplatnit až po povolení obnovy

řízení.

Replika žalobce

19. Žalobce ve své replice ze dne 7. 7. 2022 namítl, že žalovaný ve svém vyjádření nevysvětlil, proč žalobce z okruhu účastníků řízení vynechal. Dále připomněl, že je spoluvlastníkem pozemků parc. č. XG a XH, k. ú. P., s tím, že je účastníkem všech stavebních řízení týkajících se sousedních pozemků. Pouze v tomto případě je – pravděpodobně záměrně – správními orgány ignorován. Dále zopakoval, že ke změně původního územního rozhodnutí z roku 2017 došlo bez jeho vědomí, když byl vynechán z okruhu účastníků řízení. O změně se dozvěděl náhodou. Až dne 28. 6. 2021 se dozvěděl o existenci změny územního rozhodnutí a o existenci povolení ke stavbě a k nakládání s vodami. Následně ihned požádal o nahlížení do správního spisu, k čemuž došlo až 4. 8. 2021. Teprve od té doby mu běžela subjektivní tříměsíční lhůta.

Osoby zúčastněné na řízení

20. Osoby zúčastněné na řízení shodně uvedly, že se s obsahem podané žaloby zcela ztotožňují.

Posouzení soudem

21. Soud nejprve ověřil, že žaloba splňuje veškeré zákonem požadované náležitosti, že byla podána včas a osobou k tomu oprávněnou. Soud při přezkumu napadeného rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).
22. Ve věci není sporu, že žalobce požádal o obnovu vodoprávního řízení, v němž bylo vydáno povolení ke stavbě a k nakládání s vodami. Správní orgány jeho žádost o obnovu řízení zamítly, protože podle nich nebyl účastníkem tohoto řízení, v němž bylo toto rozhodnutí vydáno. Pokud by tento jejich závěr obstál, nebylo by skutečně důvodu, aby se věcně zabývaly jeho námitkami uplatněnými v žádosti o obnovu, protože z § 100 odst. 1 a 2 správního řádu plyne, že o obnovu řízení může požádat pouze účastník řízení.
23. Městský úřad při vedení vodoprávního řízení žalobce za účastníka tohoto řízení nepovažoval. To ale ještě neznamená, že žalobce není opomenutým účastníkem vodoprávního řízení. Rozhodující je, zda žalobce splňoval zákonné podmínky účastenství v předmětném správním řízení, o jehož obnovu žádá, nikoliv zda s ním správní orgány v předmětném řízení jako s účastníkem řízení zacházely. Stejně jako je opomenutý účastník správního řízení oprávněn k podání odvolání proti rozhodnutí vydanému v řízení, v němž jej správní orgán chybně nepovažoval za účastníka řízení, je obecně legitimován i k podání žádosti o obnovu řízení. Zamítnutí žádosti o obnovu řízení tedy nemůže být postaveno na tom, že ve vodoprávním řízení, jehož obnovy se žalobce domáhá, za účastníka řízení považován nebyl [srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále „NSS“) ze dne 9. 1. 2008, č. j. 1 As 45/2007-48]
24. Žalobce a další osoby nicméně v odvolání namítali právě, že jsou opomenutými účastníky vodoprávního řízení, neboť vlastní sousedící pozemky, jež jsou stavbou přímo dotčeny. Dále uváděli, že vlivem postupu výstavby došlo k přerušení meliorací v oblasti a ke zvýšení

hladiny podpovrchové vody poškozující stavby a další majetek na jejich pozemcích.

25. Žalovaný se s touto argumentací žalobce dostatečně nevypořádal.
26. Prvotní pochybení napadeného rozhodnutí spočívá v tom, že žalovaný v něm ani neuvedl, podle jakého ustanovení kterého právního předpisu posuzoval, zda žalobce je či není opomenutým účastníkem řízení, o jehož obnovu požádal. V daném případě, kdy bylo současně rozhodováno jednak o povolení stavby vodního díla, jednak o povolení k jinému nakládání s vodami, to bylo obzvláště potřebné, neboť do hry vstupuje jak stavební, tak vodní zákon, přičemž nelze ani vyloučit, že ve vztahu k povolení stavby bude okruh účastníků odlišný od povolení k nakládání s vodami (viz rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 8. 9. 2021, č. j. 51 A 22/2020-43, odst. 20).
27. Žalovaný žalobci vytkl, že není vlastníkem přímo sousedícího pozemku, jak údajně tvrdil. Z toho lze dle soudu usuzovat, že zřejmě vycházel z úpravy účastenství v § 109 stavebního zákona, na který odkazuje § 115 odst. 1 vodního zákona. Podle § 109 písm. e) stavebního zákona je účastníkem řízení vlastník sousedního pozemku nebo stavby na něm, může-li být jeho vlastnické právo prováděním stavby přímo dotčeno. I pokud by však snad soud toto akceptoval jako implicitní odkaz na použitý právní předpis, ani přesto by nemohlo napadené rozhodnutí obstát pro nepřezkoumatelnost.
28. K odůvodnění žalovaného soud zaprvé uvádí, že žalobce v odvolání netvrdil, že by byl vlastníkem přímo sousedícího pozemku, ale že je vlastníkem sousedícího pozemku, který je stavbou přímo dotčen. Zadruhé, z dlouhodobé soudní praxe vyplývá, že otázka, zda spolu pozemky bezprostředně sdílí hranice, není pro účastenství dle citovaného ustanovení ani podstatná. Rozhodující je, zda se stavba může přímo dotknout vlastnického práva žalobce (viz např. rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 27. 7. 2020, č. j. 43 A 103/2018-36, odst. 21, a tam odkazovanou judikaturu). Již ze samotného textu § 109 písm. e) stavebního zákona („*může-li být*“), ale i konstantní judikatury správních soudů plyne, že pro založení účastenství dle citovaného ustanovení není nutné zjištění, že provádění stavby se přímo dotkne vlastnického práva té které osoby, ale postačuje pouhá možnost tohoto dotčení. Žalovaný však v napadeném rozhodnutí nereagoval na tvrzení žalobce, že mohl být výstavbou přímo dotčen. Žalovaný pominul tvrzení o vlivu výstavby na zvýšení hladiny podpovrchové vody poškozující stavby v okolí, na což žalobce upozornil jak v odvolání, tak v samotné žádosti o obnovu. Pokud byl žalovaný ve vztahu k žalobci opačného názoru, měl své závěry vysvětlit a podložit důkazy. Jak plyne z rozsudku NSS ze dne 25. 6. 2016, č. j. 2 As 3/2016-54, pokud je správní orgán názoru, že tvrzené dotčení nepřipadá vůbec v úvahu, je jeho povinností tento svůj závěr prokázat (viz zejména jeho odst. 23). Žalovaný však rozložení důkazního břemene pojal opačně a žalobci vytýkal, že své dotčení nedoložil důkazy. Soud připomíná, že jsou to primárně správní orgány, kdo je odpovědný za správné určení okruhu účastníků řízení. V tomto ohledu nemůže obstát ani argumentace prvostupňového orgánu, který žalobci vytýkal, že se sám nepřihlásil do probíhajícího vodoprávního řízení (o kterém zjevně vůbec nevěděl).
29. Obě správní rozhodnutí zamítající žádost o obnovu řízení jsou přitom postavena výlučně na tomto, nedostatečně odůvodněném závěru, že žalobce nesplňoval zákonné podmínky pro účastenství v řízení, o jehož obnovu žádal. Proto soud napadené rozhodnutí ve vztahu k žalobci zrušil podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. a věc v tomto rozsahu vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Přestože i prvostupňové rozhodnutí trpí výše

popsanými vadami, soud nepřistoupil k jeho zrušení, neboť není vyloučeno, že vytýkané nedostatky bude možné odstranit v rámci odvolacího řízení. Právním názorem soudu jsou správní orgány v dalším řízení vázány (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

30. Pokud jde o námitku, že ke změně umístění stavby došlo nezákonně bez vědomí žalobce, jde o námitku mimoběžnou s předmětem tohoto soudního řízení, jímž není přezkum rozhodnutí o změně umístění stavby ze dne 22. 9. 2020 a zákonnosti řízení předcházející vydání tohoto rozhodnutí, ale přezkum rozhodnutí správních orgánů o žádosti žalobce o obnovu řízení, v němž bylo vydáno povolení ke stavbě a k nakládání s vodami ze dne 19. 4. 2021.

31. Pro účely dalšího řízení soud upozorňuje, že podle judikatury není opomenutí účastníka původního řízení důvodem pro jeho obnovu, neboť nejde o skutečnost dříve neznámou ve smyslu § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu ani o jiný důvod obnovy. Navíc podání osoby, která tvrdí, že je opomenutým účastníkem původního řízení, zpravidla zpochybňuje právní moc rozhodnutí vydaného v původním řízení, neboť ta se odvíjí od oznámení rozhodnutí všem účastníkům řízení (§ 73 odst. 1 správního řádu). Proto NSS dovodil, že podání opravného prostředku za takové situace je třeba podle obsahu posoudit jako odvolání, a nikoliv jako návrh na obnovu řízení, třebaže je tak podání označeno (viz rozsudek ze dne 28. 11. 2019, č. j. 7 As 152/2019-33, a tam dále odkazovanou judikaturu). V nyní posuzované věci je situace specifická v tom, že žalobce se s rozhodnutím vydaným v původním řízení seznámil dne 4. 8. 2021, ale předmětné podání je datováno až dnem 17. 9. 2021. Pokud tedy budou správní orgány ve světle právě citované judikatury zvažovat vyhodnocení předmětného podání jako odvolání, neopomenou též zohlednit právní úpravu jeho včasnosti (viz § 83 a § 84 správního řádu). I z hlediska přípustnosti odvolání je samozřejmě relevantní otázka účastenství žalobce ve vodoprávním řízení, neboť právo podat odvolání opět přísluší pouze účastníkovi (třebaže případně opomenutému) tohoto řízení (§ 81 odst. 1 správního řádu).
32. O nákladech účastníků řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce měl se svojí žalobou úspěch. Náleží mu proto náhrada důvodně vynaložených nákladů řízení podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Ty spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 3 000 Kč a nákladech souvisejících se zastoupením advokátkou. Výše odměny advokáta za zastupování se stanoví v souladu s § 35 odst. 2 s. ř. s. dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif). Zástupkyni žalobce náleží odměna za jeden úkon právní služby podle § 11 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu (převzetí a příprava zastoupení) a dva úkony právní služby dle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu (sepis žaloby a repliky), vše po 3 100 Kč za úkon. Vedle odměny přísluší zástupkyni žalobce též náhrada hotových výdajů v paušální výši 300 Kč za každý z úkonů právní služby dle § 13 odst. 1 a 4 advokátního tarifu, tj. 900 Kč, v součtu tedy 13 200 Kč. Soud proto uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení celkem 13 200 Kč, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupkyně žalobce (§ 149 odst. 1 občanského soudního řádu ve spojení s § 64 s. ř. s.).
33. Osobám zúčastněným na řízení soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť jim nebyla v řízení uložena povinnost ani soud neshledal žádné okolnosti hodné zvláštního zřetele pro přiznání náhrady nákladů (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den

lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 9. března 2023

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu